

Ч. 4

Квітень 1973

Ціна 50 ц.

Рік 23

ДІЛІ МІКИТТА



ЮВІЛЕЙНА ПИСАНКА Н Т Ш
РУСИНАМ НА ВЕЛИКДЕНЬ



ЖИВ,
СТВОРИВ,
ЗАЛИШИВ
ВЕЛИКУ ІДЕЮ
ВІДІЙШОВ —
БЕЗ ЮВІЛЕЮ...

Папай



● В товаристві і смерть мила — сказав пасажир літака, коли стрімголов спадав з літаком на землю.

● Навіть на кльосетному папері бувають розмальовані зоряні узори.

● Замолоду жінка має вас за мудрого, а суспільність за дурня, на старість суспільність має вас за мудрого, а жінка за дурня.

● Немає нічого осоружнішого, як ідея, що перемінилася в рутину.



ЛІСЯЧЕ ВІХОВАННЯ

— Щоб з'їсти курку.
Любі діти,
Не треба
Вищої освіти.

ВСІМ, ЩО ПРИСЛАЛИ МЕНІ ПРИВІТИ
З НАГОДИ МОГО ВІСІМДЕСЯТИЛІТТЯ,
СЕРДЕЧНО ДЯКУЮ.

Альфред Козак

НАШ КОМЕНТАР

„Америка“ з 23-го березня ц. р. помістила фото знаного й популярного Сумівського тріо „Соловейки“ з Філадельфії, під мистецьким керівництвом проф. Сої Маркович. Під фотографією надрукована статтєйка п. з. „Виступ „Соловейків“ у Нью-Йорку“

Нам цікаво знати, що на цій фотографії, в складі дівочого ансамблю, роблять такі, з дозволу сказавши „соловейки“, як архітектор Іван Жуковський, художник Степан Крижанівський і гуморист Іван Керницький з Управи ЛМКлубу в Нью-Йорку?.. Хіба треба їх заражувати, до таких слов’їв, що коней душати. (як казали колись в Старому Краю).



На волосячко, на щічки,
На коралики, на ручки,
На сукононьку, на ніжки,
На тонесенькі панчішки —
Панно Анно! Панно Анно!
Перший дощик! Перший дощик!
Ах, ловім його у горщик!
Ах, ловім його у збанок!
Ви — смієтесь весняно,
А мені — страшенно банно!
Ми не зловим із краплинни.
Пройде хвиляє хвилинне.
Трохи змокнем, трохи висхнем.
Що забудемо — те висним.
Перший дощик! Перший дощик!
Ах, ловім його у горщик!
Ах, ловім його у збанок!
Ах, ловім його у жмені!
Панно Анно — дні зелені!
Панно Анно — дні-шалені!
Панно Анно!

Бабай

ЩЕ ОДНА МОЛОДІСТЬ

На бедра ти розлого щедра.
Кому трішать щасливі ребра?
Кому, скажи, ти щиро сердна,
Та молодість немилосердна?

Це, прошу пана, всім відомо.
Ну, не щипайте! Йдіть додому!
Хіба піду — дай цьомку-циому.
Ах, вже йду, вже йду додому!

Бабай



(Коротка великомісячна історія)

Це не був звичай, не була традиція, а просто — рутина: в Квітну Неділю (ст. стилю), зараз по „Десятці”, в церкви св. Юра, ще таки з свяченого лозою під пахвою, вуйко Льоньо вступав до котройсь з книгарень на долині міста, закупляв півдозена чеколядових зайчиків та яечок, браз підземний поїзд до Ньюарку і поспішав до сестри Марійки на великомісячний сніданок.

Там, у Ньюарку, — де Свята за новим календарем, — вже його вичікували-виглядали, зокрема дві красні щебетушки, як називав вуйко Льоньо сестрині внунички: старшу, Наталочку, років вісім, і меншу, Роксанку, несповна чотири рочки. Вуйця Льоня з Нью-Йорку вони дуже любили, та й не тільки тому, що він завжди привозив їм чудові гостинці, але й за те, що якось потрапив тримати з ними, як то кажуть, духовний контакт, не дивлячись на різницю трьох поколінь, що між ними і ним існувала.

Під час сніданку діти не відступали ні на мить від гостя з Метрополії; забули за зайчиків з чеколяди, відреклися власних тарілок із свяченим, а всю свою увагу зосереджували на тому, щоб вуйця Льоня якнайкраще погостити, щоб він усе брав, з кожного полуумиска, і накладав собі по-о-озвану тарілку!

— Вуйцю, бери, прошу, багато м'яса, — шинки і ковбаски, — припрошуваля Наталочка, — щоб ти не був голодний, бо у вас, у Нью-Йорку, надходить Великий Тиждень і ти ще мусиш постити аж до вашого Великомісячня! Наїжся так, щоб був ситий цілій тиждень.

— Так, так, багато їж, щоб ти не був голодний, — повторила за нею, як мавпочка, мала Роксанка.

А потім щось, ніби засвітало в її маленькій головині і вона поставила таке формальне запитання:

— А чому у вуйця, в Нью-Йорку, немає Свят, нема паски, ковбаски і крэшанок?

— Бо у вуйця, в Нью-Йорку, ще Ісусик не воскрес, — пояснила з повагою в голосі Наталочки. — В Нью-Йорку Ісусик воскресне аж за тиждень і тоді ми всі пойдемо до вуйця в гості.

— А чому в Нью-Йорку Ісусик не воскрес?..

— Бо там старий календар і — детство! — сказала Наталочця рішучим, бездискусійним тоном, але притищеним голосом, нахилившись сестричці до вушка, щоб, бува, не зачули мама і бабуля, що при столі починається „шварготання“.

По сніданку вся родина встала й відспівала „Христос Воскресе“, а тоді Марійчина доня і зять забрали „щебетушок“ та й поїхали під церкву св. Івана Хрестителя послухати гагілок, а старша генерація, тобто — сестра, швагро-пенсіонер і вуйко Льоньо перейшли до сальонику на чорну каву з конячком, що нью-йоркський гість спеціально „святиував“.

Подавши панам каву, пані Марійка довго коло них не забарилася, бо на неї чекала в кухні шраміда Хеопса непомітного посуду. Швагро-пенсіонер після першої кави і другого конячку зачинав безбожно позіхати і так конопадився, суетився, так складався валетом у фотелі, поки солодко не здрімнув. І в той же час вуйка Льоня, колишнього фронтового старшину УГА, чорна кава з конячком ніби підмінуvala, збудила в ньому бальорого, патріотичного духа!

— Чи це не скандал! — дорікав посвистуючому носом швагрові, — отої наш двоподіл на старий і новий кален-

дар?! Та кому він потрібний?.. Хіба ворогам нашим, більшевикам! Ну, скажи, який приклад ми даемо нашим дітям! вінукам, які спадщину ми залишаємо їм по собі: два календари, три уряди і п'ятнадцять розсварених партій?.. Це мають бути ці святощі, які вони, молоді, повинні зберігати, коли нас не стане?.. Ну, ти скажи, — чи це на скандал?

Шарпнув швагра за рукав, аж той трохи не полетів з фотеля на долівку.

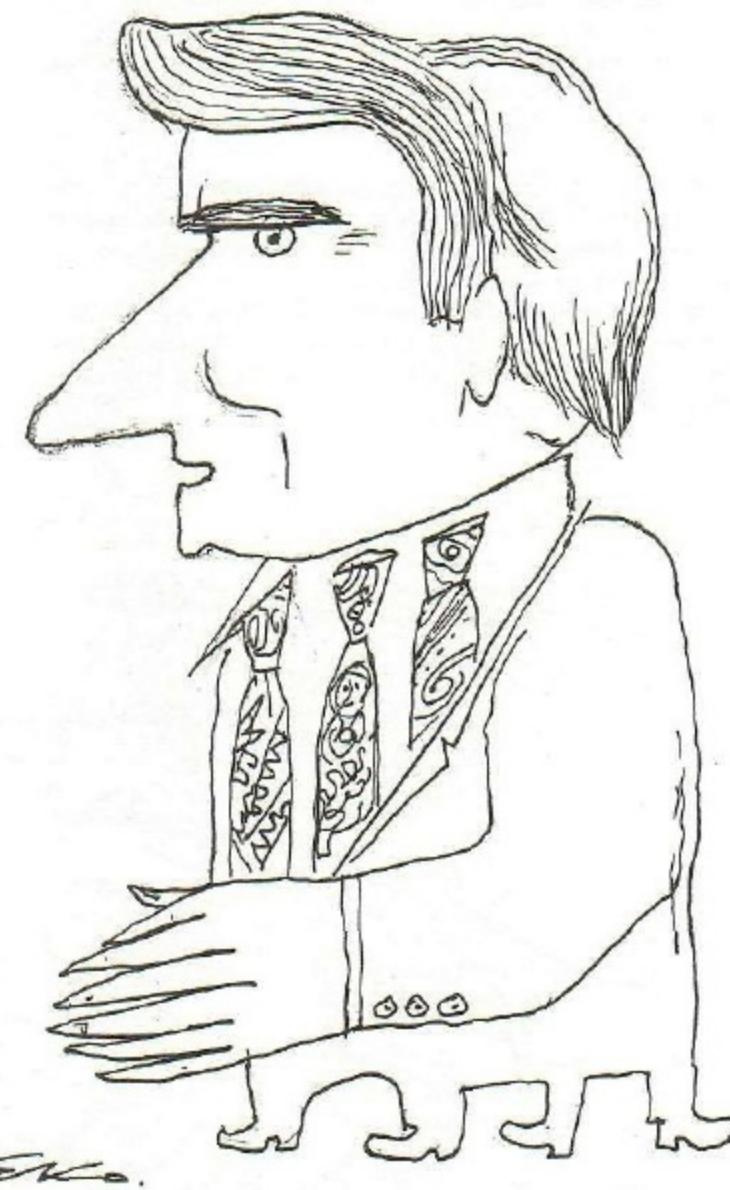
— Як, прошу?.. Що, прошу? — лепетав розгублено, проснувшись. — А може так ще один конячок?..

Як завжди в пору, як добрий дух родинного вогнища, з'явилися в сальончику сестра Марійка, з підкосом у руках.

— Конячок, мої панове, прошу залишити поки-що в спокій, — промовила полюбовно. — Тепер приходить щось екстра для гостей з Нью-Йорку.

— Ох! Ах! Сирна паска! — вирвалося задушевне зідхання з грудей колишнього фронтового старшини і блаженна усмішка щастя зацвіла на обличчі вуйка Льоня. — Сеструню дорога та люба, за що прелест я міцно дякую і цілу ручку!

...Це стара, як світ, істина, що жінки — є найбільші стратеги, бо потраплять влучати просто в серце — через шлунок!



ЮЛІАН КОЛЕСАР
з нагоди виставки в Дітройті

СОРОКА НА ПЛОЩІ

● Довідуємось, що в парафії св. Юра мають брати на Великден додаткову третю колекту з тих новскалендарників, які приїжджають до Нью-Йорку ще раз святити паску — за старим календарем.

● З Риму повідомляють, що в квітні ц.р. прибуде до Америки Верховний Архиєпископ, Кардинал Йосиф, щоб висловідати перед Великоднем деяких Владик, монсіньорів та й мирянських діячів.

● На Евхаристійний Конгрес до Австралії з Нью-Йоркської Метрополії не поїхав ніхто з духовенства та мирянства, тільки знаний паломник, Михайло Островерха, вислав туди свою жінку.

● Цьогорічні Шевченківські Роковини в Метрополії Нью-Йорку пройшли під знаком роздвоєння: половина громадянства пішла на святочну академію, а половина по польський кінофільм „Лялька“.

● В Нью-Йорку говорять, що представники т.зв. Громадського Сектора на 7-му Сесію УНРади замість привезти з Лондону замирення в громаді, привезли англійську групу.

● Нова редакційна колегія органу СУА „Наше Життя“ так небезпечно відмолодилася, що редакторці Уляні Любович прийдеться хіба кооптувати до складу редколегії бодай одного мужчину.

● Кажуть, що під час виставки „Б-тьох“ у Нью-Йорку, побожні керамічні фігурки Слави Геруляк повіткали з галерії УЛЖидобу, налякавшись „чортополохів“ Христі Оленської.

● З Торонто пишуть нам, що після вибору Кралі Української Преси є багато нарікань, чому до жюрі не запрошено такого знаного експерта, як Гуцул-Самоук, Михайло Доддик, з „Вільного Слова“.

● Український хор „Думка“ в Нью-Йорку є найбільше думаючим хором у цілій Америці, бо складається з „Малої Думки“, мішаної „Думки“ і чоловічого хору „Думка“...



Свята будуть в Вас веселі
В місті чи то на селі,
Коли трунки олімпійські
На святочному столі!

На святочні, весільні чи ювілейні оказії найкращу „душевну“ підпору знайдете в централі олімпійських трунків, — у цьому популярному в Нью-Йорку та в околиці українському складі знаменитих американських та імпортованих вин і горілок

I. КЕФОРА та В. РОГОВСЬКОГО
“OLYMPIA LIQUORS”
87 Second Ave., N. Y. City



Так, як кожний правовірний мусулманин мусить відвідувати Мекку і поклонитись Махометові, так кожний правовірний українець мусить відвідати „Свободу“ і поклонитись хмароцерові УНСоюзу.

Між українцями є найбільше академіків, бо всі ходять на святочні академії.

Біблійне... „Легче верблюдові пролісти крізь вушко голки, ніж сумівці вийти заміж за пластина...“

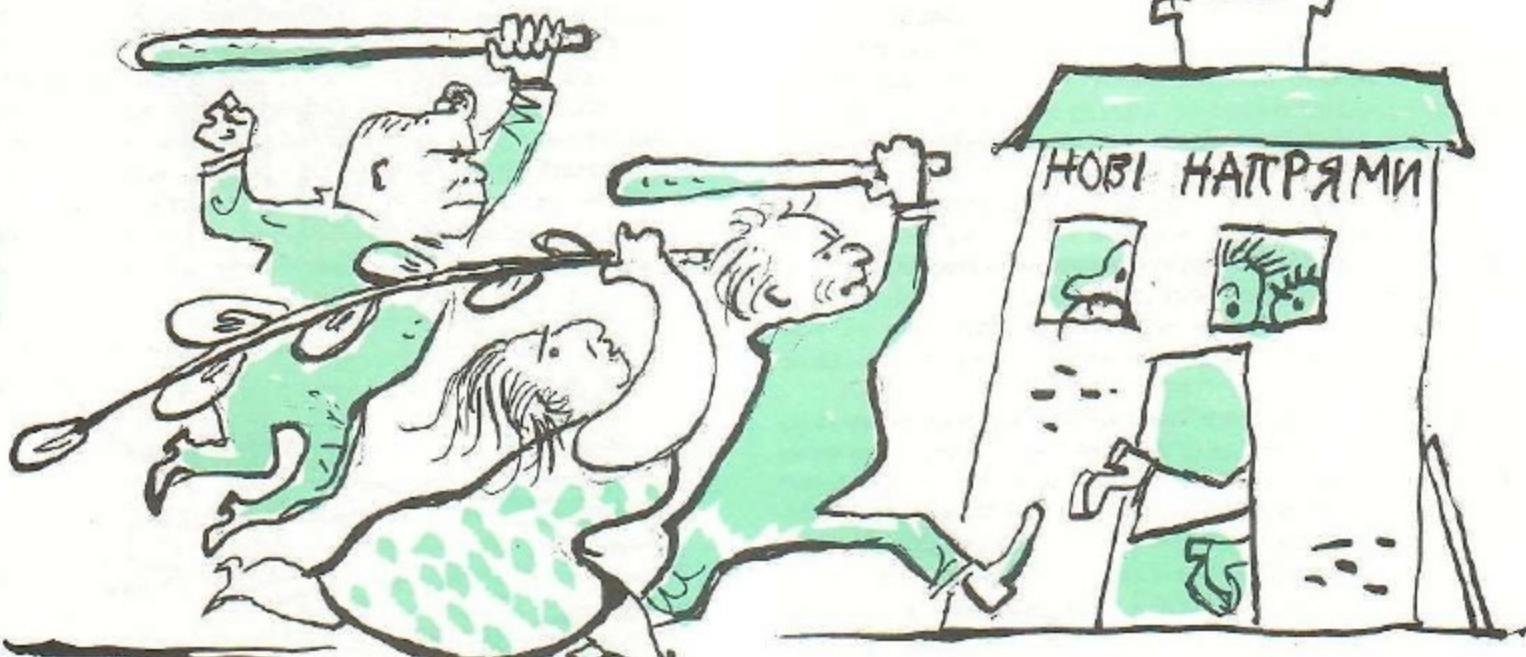
Кваліфікацій: „Я скінчила Школу Українознавства і курс писання писанок...“

Чи з нагоди 100-річчя Наукового Т-ва ім. Шевченка належиться Т. Шевченкові Шевченківська Грамота?..

Якщо в нас так багато Культурних Рад, комісій, комітетів, — то чому так багато культурної безрадності?

Кажуть у Філадельфії, що ЗУАДКомітет докотився до своєї кінцевої „МЕТИ“: замінився в бюро посередництва подруж...

Як сказав пан головний предсідник: „Що добре для Джерал Сіті — добре для України!“



„ЛИЦЕМ ДО МОЛОДІ“

САМООБОРОНА

Якщо не ми самі, то хто ж нас оборонить від усякого врага й супостата? Така була начальна засада наших предків споконвіку, ще „за короля Томка, як була земля тонка“...

І вона „вальорна“ й досі, бо всі наші т. зв. „оборонці“ в чужу дуду грають... Правда, наші шанобливі предки не завжди мали наймодернішу зброю своїх часів, але вони боронилися, чим попало: ціпом, батогом, вилами, луношюю, дишлем, косою і т. д.

Навіть є така дивнечка пісенька: „Бей хлопа дишлом три рази...“ А знов наше неперевершене жіноцтво мало завжди під рукою: макогін, копистку, вінни, лолату, кошубу й інші господарські „інструменти“, що не раз ставали у пригоді!

Ще в дитинстві чув я таку пісеньку:

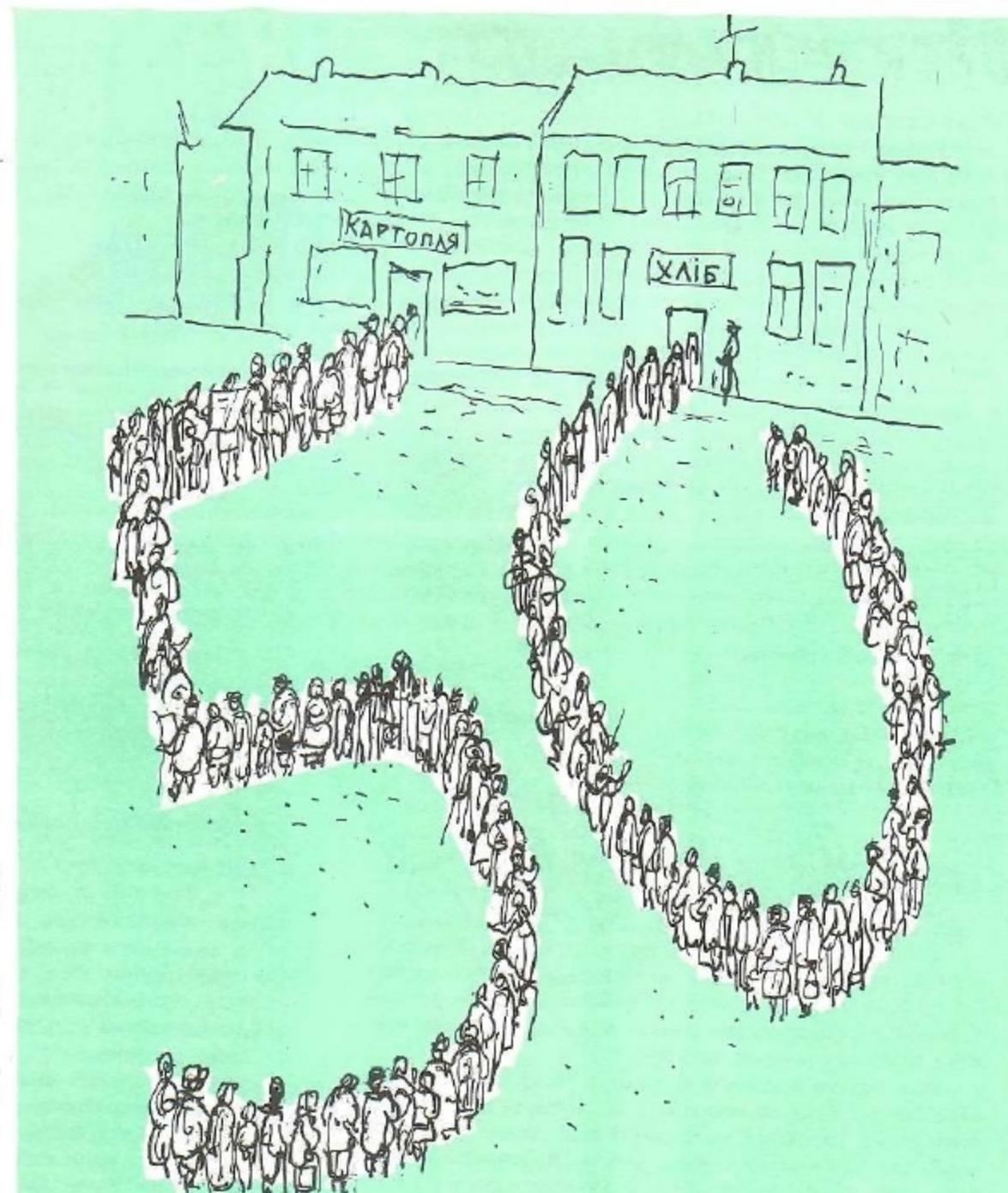
„...А я змерз, як той пес,
Прошуся до хати,
Стара баба з акоюбю,
Виганяє з хати...“

А якщо це не помагало, тоді почали вигадувати різні жкарти, анекдоти, приказки, стівомовки, сатиричні пісеньки проти недоброго пана, несправедливого „естаблішменту“ — своечасного начальства, проти п'явок-корчмарів, проти циганів, ляхів, кацапів, швабів і всякої іншої „плохівки“. Сміх, сатира й жартівлива пісенька була по всіх наших неприятелях дошкульніше, ніж зброя. Це була наша самооборона.

Як ударила „червона революція“, а потім і друга світова війна, — тоді наш хрещений народ розлетівся по всьому білому світу шукати рятунку, бо вже ніяка самооборона не помогала...

Аж ударила „чорна революція“ в Америці, і добре люди бояться тепер вийти в білий день з хати, бо по вулицях великих „дмитрополій“, як Вашингтон, Нью-Йорк, Філадельфія й Чікаго, „чорні козаки“ систематично уладжують лови на старших людей, щоб їх „звільнити“ від грошей, і зробили собі з того такий „фах“... Крім того, нападають і на білих дівчат, не тільки ніччу, але й дньом, як ідуть до праці чи до школи.

Про це всі говорять, але досі нічого не зроблено!



„СЛАВНО ВІДЗНАЧИЛИ 50-РІЧЧЯ СРСР...“



Добрій приклад дали жиди в Нью-Йорку, що в одному своему скупченні зорганізували своїх „єрусалимських козаків“, які повніть день і ніч службу в жидівській дільниці, що межує з муринською.

Чомусь досі ніхто з наших „літописців“ не зібрав статистики нападів на наших людей по великіх містах, але в це вже на правду поважне число!

Велике поле до попису має тут



наша „Могила“ (тобто І. Українська Дивізія) та Українське Вільне Козачество, що нудьгують без військових зайняття..

А такі „маневри“ проти „чорної революції“ відсєктивать бойового духа, пригадають подвиги наших козаків на „Диких Полях“. Живемо тепер у „Диких Містах“ — і треба якнайскоріше відновити колишню козацьку славу!

Каралет

БЕЗ КОМЕНТАРЯ

„Український Голос“ — Вінніпег, у репортажі „Загальні Збори Т-ва Українських Піонерів в Едмонтоні“ пише, що на Зборах ухвалено видати книжку про працю і осяги піонерів Альберти. Один з уступів про цю книжку звучить так:

«...ріст українських професіоналістів і. т. д.»

Ця книжка вийде англійською мовою тому, щоби наші внуки та правнукі мали нагоду довідатися, як іхні предки дороблялися, будували Канаду та старалися плекати українську мову та культуру.

До петакційного комітету Чи потрібний коментар?

У СУДІ

Суддя: — Ви стверджуєте, що вони жили як чоловік і жінка?

Свідок: — О, ні, значно краще.



В неділю, 11. березня ц. р., парох церкви св. Духа в Гамільтоні стався переконати переповнену вірними церкву, що їх обов'язком є прийти на концерт з нагоди роковини Т. Шевченка, влаштовувані спільно всіми українськими школами Гамільтону вечором того дня.

Мик іншими аргументами звернув увагу батьків, що їх обов'язком є бути на концерті, а не підвізти їхніх автомобілів і їхати десь у гостину, а по концерті приїхдати і відбирати дітей, так як це багато батьків робить. Консеквентно потім пояснюєвав, які це має наслідки у вихованні дітей і т. д. За приклад подав вигадок, що трапився минулого літа в місцевій цілоденній школі, де він учить релігію. Діти (на підставі матеріалу проробленого учителькою) дістали задачу написати про панщину. Приблизно 15 дітей описали, що це є під церковною галею раз на рік, де люди йдуть вечерю, а потім грає музика і гуляють. Виявилось, що ті діти не уміли розрізнати пущення від панщини.

О. Х.

Уже весна, уже красна,
Зі стріх вода капле,
А всім нам до „Діядему“
Мандрівочка пахне!



Не баріться, поспішайте, щоб оглянути виставу з прекрасними весняними модами у цій широкознаній між своїми і чужинцями українській галантерійній крамниці та першорядній майстерні елегантних жіночих і чоловічих одягів

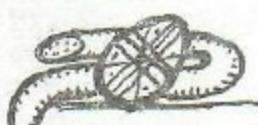
МАРІЇ ВОЛОДИМИРА ЗАКЛІНСЬКИХ,
які широко вітають Вас із Великоднем!
“DIADEM,” 142 Second Ave., N.Y. City

Ми жриного танцю йдемо
До „Веселки“ все зайдемо.
Чи на каву, чи на соду,
Завжди повно там народу!

З Світлими Празником Христового Воскресіння сердечно вітають Всіх своїх Шановних Гостей, зокрема українську молодь, і Всім складають широкі вітання з Святым Великоднем

ОЛЬГА І ВОЛОДИМИР ДАРМОХВАЛИ

Українська Цукорня „ВЕСЕЛКА“. Наша адреса: 144, Друга евню в Нью-Йорку (в Пластовому Домі!)

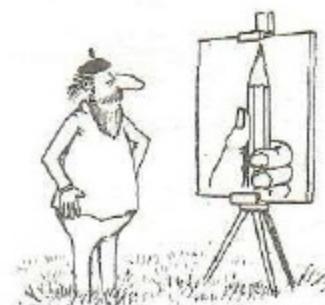
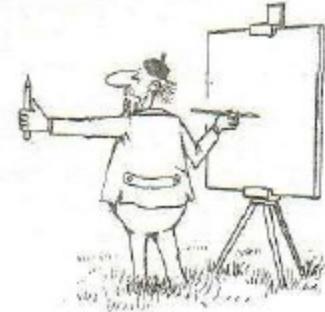


Прикрасою неодного кошика з свяченим під нашими церквами будуть, як і були кожного року, знаменита шинка й ковбаса знаної в Нью-Йорку і поза ним з добрякінських м'ясниць продуктів

УКРАЇНСЬКОЇ М'ЯСАРСЬКОЇ ФІРМИ

Е. КУРОВИЦЬКОГО І СИНА
E. KUROWYCKY & SON MEAT PRODUCTS
128 First Ave., N. Y. City

Ковбаса із тертим хроном —
То на світі річ єдина!
Якщо Ви її купили
В Куровицького і сина.



АМЕРИКАНСЬКА КАР'ЄРА
— Я начальник в'язниці.
Турист: — А починали, мабуть, від простого в'язня.

ЩЕ РАЗ ПРО ВІРУ...

„Нові Дні“ за лютій ц. р. містять нотатку Віри Ворсьло про те, як у Торонто відзначили третю річницю з дня смерті колишнього редактора журналу, П. К. Волиняка.

З нотатки довідуюмося, що, між іншим, Петро Волиняк був: „контроверсійного особою“, „виточченим дипломатом“, „катализатором“, „гедзем, який кусав, щипав, колов без винятку противників“, „здібним журналістом, педагогом, винахідцем, а ще здібнішим політиком“. А головне, що він „нагадував казкового коня, в якому один бік білий, а другий чорний, і кожний бачив його по-своєму“.

З уваги на ці якості, на вечорі „говорилося про те, щоб ім'я П. Волиняка вписати в катедрі Св. Володимира на меморіальній дошці, щоб за нього щорічно відправлялась парадиза“.

Немає сумніву: за всі ці якості, особливо за те, що покійний Петро Кузьмович був гедзем і конем, його потрібно вписати на меморіальну дошку, або й навіть на золоті ворота, замість якогось меншого оригінального святого.

Торонтський

Пан Бачинський, знаний „Юльком“,
З Великоднем Вас вітає.
По смачні шинки, ковбаси —
Всіх до себе запрошує!



Приємно Вам буде засісти до великої стола, коли на ньому з'явиться шинка, ковбаса, сальцесон та інші знамениті продукти з популярної на долині міста Нью-Йорку

УКРАЇНСЬКОЇ М'ЯСАРСЬКОЇ ФІРМИ
ЮЛІЯНА БАЧИНСЬКОГО
MEAT MARKET & DELICATESSEN
139 — 2nd Ave., N.Y. City
(Bet. 8th & 9th Streets)



Написала до мене одна мизис:
„Напишіт, проше, єк тото є; єк я була ще в Краю молода, то кілько всюди було ружних чортів, на кождім кроку, жи я бояла си сама спати. Скажіт, пане Зозуля, чому тепер у Америці тих чортів не видко?“

Взвів я за шоро і на тою відписую:

Словажена Пані!

Чортів у Америці є май доста, йно ци не дают си легко пізнати. В Краю, то сиділи по болотах і по калабаньох, а тутки, в Америці, то у воді навит чорт не вітримає довго. То вони поздавали ружні егзамента і сидять собі на високих посадах.

Увихають сії меядди народом ружно поперебирани, жи не пізнати. Деякі поховали фости під реверендами, а деякі пустили си на нову моду і носять довге волосе і короткий, єк у пса, обрізаний фіст. Хто то годен розпізнати?!

У Краю чортови так легко не йшло. Чорта пізнявали здалека, тому мусів діяти дуже потасмне.

Найліпше любили чорти сідіти дес у воді, але на Водохрещі, єк посвятили воду, тра було з ріки втікати на зломане голови. Приходила на них гиренка година, бо не було де дуне ховати си. По хатах було тежко, бо нарід був у тім практичний. Брав газда свечену воду, домішував до неї муки і мазав хрестики на всех дверох. Туди вже чорт не переліз, то шукав притулку у єкого синідикала, або сциліста, бо тот хрестіків на двері не поклав.

Отак сиділи чорти по ружніх закамарках і чекали чесу, аби вода у ріці відсвітила си.

Американський чорт такого клопоту не має, бо і воду у ріці ніхто не светить, йно у звіклій балії. А навит, єк би светили, дайминато у Філідельфії, то за новим стилем, і чорт на тот чес міг би перенести си до Нійорку. А за два тижні — назад до Філідельфії...

Та й вода у ріці борзо би си відсвічувала, бо в ній забогато



— Шукай хазяїна...



— Вы что на меня кричите?
— А на кого же мне еще кричать?

Журнал «Перець»

WALT'S SUNOCO SERVICE CENTER
25775 W. 8 MILE at BEECH RD. DETROIT, MICH. 48240
ВСЯКА ОБСЛУГА І НАПРАВА АВТО



Phones KE 1-1303,
В. КУКУРВА,
менеджер



Винаймаємо траки і трайлери на їзду
Америку і Канаду.

Одинока українська фірма на стейт Мішіган.

ружного хльорку пливає.

А в Краю, то коли си по Водохрещі відсвічувала, чи знаєте?

Тоді, коли перша жінка вінесла на ріку шмате прати.

Ледь замочила того у воді, то відраз вода си відсвічувала і то, ділі всяка нечиста сила гурмані лізла назад до ріки.

І сиділа там у воді — ген, аж до Івана Купала.

Але був оден день, коли ані чорти, ані водяники, ані русалки не мали над чоловіком жадної моци.

То було у Великий Четвер.

Єк єно бамкнув перший дзвін на Страсті, вода діставала велику силу, перетворювала си з води зимової на літні. Великі чуда діяли си в природі, бо тоді було, єк співали лірники:

В Живий Четвер по вечери Вішов Господь на спацери...

У totвечер, єк пішов хлоп, або дівка до води і скупав си, то з нього сходила всяка короста, чи прищі, єк мав на твари, таку силу вода мала у собі.

Але то лише у tot Четвер так було, по тім Четверзі нечища сила назад си уміцнювала і балювала у воді до самого Купала.

На Івана Купала, єк хтось не лінував си і встав раненько, то ввидів, юк сонце єк сходило, то три рази, раз по разу, занурювало си у воді.

Тоді вода си очищувала, а єк навит у ній сидів ще єкіс чорт, чи водяник, то сили над чоловіком вже великої не мав.

Так тото було.

Були чорти, але були тих ружні паліграфи на чортів.

А тепер що? Прийде такий, седе си у єкіс казеті, чи „Америці“ за бюрко і ніхто єго не розпізнає і не запитає си;

— Чекай, Ігнац! Покажи папері, хто ти на дійсно є?..

Так си тепер люди уподоблюють до чортів, а чорти до лодій, жи теніко відріжнити. Нема на них ні способу, ні паліграфу, ні, навит, свеченої води...

Отож, мизис, пильнуйте си і сокотіт си! Хоч чортами вас тут ніхто вже не страхи і вже сами не боїт си спати, то такої години си трафити, жи си помилеге і лежите такої з правдивим чортом до лужка.

Хіба, жи сте у задавненім стаї, то перепрашею і своє слово гет відофую.

Зинч Зозуля,

НАШІ ПРИЯТЕЛІ

Дол. 25.00: Д-р Н. Кузьмович.
Дол. 20.00: Д-р Р. Смік.

По дол. 15.00: Д-р Я. Струмінський, А. Щарук і Д-р В. Коцерудз.

По дол. 10.00: Д-р С. Тимків, Д-р Р. Осінчук, В. Кукурба і Д-р Литваківський.

По дол. 5.00: П. Богданський, А. Е. Калинич, Д-р Б. Салабан, А. Скоп, В. Кистанюк, о. І. Мудрий, Е. Онишкевич, І. Портико, Д-р П. Сеница, о. А. Борса, Д-р П. Джуль, Я. Конопада, Д-р Я. Мицюк, Д-р Л. Трешневський, Д-р В. Пасічник, Д. Серіз, інж. Е. Наливайко, Р. Слободян, І. Генгош, Д-р Т. Антоонович, інж. М. Кунинський, Т. М. Міськевич, Д-р В. Когутяк, Д-р Л. Обушкевич і Г. Шевчук.

Дол. 4.00: Марія Форостіна.

По дол. 3.00: О. Яхніцький, Д-р В. Ортигінська, Д-р А. Процьків, Д-р В. Палидвор, В. Сікора, С. Гавриш, о. В. Грабець, В. Слиз, Т. Сендзік, Б. Артимішин, Д-р І. Домбчевський, В. Китастий, Б. Казевич, Д. Кармалюк, В. Сімінцев, М. Швейко, Д-р І. Карапілка і Р. Заліцький.

По дол. 2.50: о. Б. Смік і Р. Микита.

Дол. 2.50: В. Качмар.

По дол. 2.00: М. Лелензов, А. Нагорняк, Люба Жук, В. Майкович, М. Герєць, М. Легета, Б. Прокоп, Я. Бакович, О. Макогія, о. Д-р В. Клодницький і Д-р Д. Квітковський.

По дол. 2.00: Б. і І. Боярський, І. Фур, О. Дорожинський, І. Тесля, М. Шиприкевич, В. Запаринюк, А. Кукрицька, Е. Садовський, Я. Величко, М. Заклинський, М. Бігун, К. Кленачівський, М. Джумига, Б. Ясинський, Г. Король, Д. Пісецький, Р. Борковський, В. Пилипюк, Ю. Кірічак, В. Малиновський, В. Мацук і Б. Луців.

По дол. 1.50: М. Степаненко і А. Орел.

По дол. 1.00: о. В. Коваленко, В. Забійка, Т. Халупа, Ю. Дашке, Н. Стецьків, УНО—Тендер Бей, В. Тер-Каралетіян, З. Стефанів, І. Смолій, Я. Стасюк, В. Сусла, Б. Волошенюк, С. Базюк і Н. Шуштерба.

Щиро дякуємо!

В новітні д-р Володимир Галан відзначає своє 80-ліття.



80 сальв на честь найбільшого артилериста ЗУАДК-у!

ДЖАНСОН У РАЮ

Вмер президент Ліндон Джансон і зараз таки, попавши до раю, зголосився на авдієнцію до Господа Бога.

— Господи Боже, — просить, — вчини мені одну ласку, — скажи, коли закінчиться війна у В'єтнамі!

— Сину мій, — відповів Господь, — війна у В'єтнамі скінчилася, коли ти віддавав мені духа. Жаль, що це не сталося за твоєї каденції...

Аж тут ні-звідти, ні-звідси, надбігає Микита Хрущов і теж проситься на розмову з Господом Богом.

— Боже, Боже, — говорить, — коли Ти все знаєш, то скажи мені, коли Советський Союз дожене і пережене Америку?

— Якщо це станеться, то хіба не за моєї каденції, — відповів Господь.

ЦИРА СЛОВІДЬ

Сповідається пенсіонер, член „Клубу Старців“.

— Чи жалуєте за гріхи?

— Ой, жалую, отче ігумене, що так грішити вже чоловік більше не годен...

НАШІ ДІТИ

— Наша бабуля постить у кожну п'ятницю.

— А моя мама теж пішла на дієту!

ІНТЕЛІГЕНТНІ СОБАКИ

Два власники собак хвалиться:
— Мій Бровко читає газети.
— Знаю, про це казав мені мій Гавко.

ЗАЙВА ВИТРАГА

Жінка: — Нам треба купити пральну машину.

Чоловік: — А навіщо? У нас же є бабуся.

ЛІК

— Пане докторе, моїй жінці щораз гірше.

— А п'явки не допомогли?

— Та ні, три ледве з'їла, а більше не хоче.

“THE FOX”

4933 Larkins

Detroit, Michigan 48210

Tel.: VI 2-7476

товари передплати в ЗДА і Канаді
товари передплати — Дол. 5.00

Editor Edward Kozak